

Αριθμ. Πρωτ. ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ: 6958
Ημερομ. Κατάθεσης: 13/7/2026

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΠΑΣΟΚ-ΚΙΝΗΜΑ ΑΛΛΑΓΗΣ
Φραγκίσκος Παρασύρης-Βουλευτής Ν. Ηρακλείου

Ερώτηση

ΠΡΟΣ:

Τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών

Τον Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας

ΘΕΜΑ: «Ανάγκη άμεσης εναρμόνισης του προγράμματος "Ανακαίνιση Κατοικίας" (ΦΕΚ Β' 3058/2026) με τον Ν. 3454/2006 για τη διατήρηση των εισοδηματικών κριτηρίων και των δικαιωμάτων τρίτεκνων οικογενειών με τέκνα που σπουδάζουν, στο πλαίσιο της αντιμετώπισης της στεγαστικής κρίσης»

Η χώρα μας βιώνει μια πρωτοφανή και παρατεταμένη στεγαστική κρίση, η οποία τείνει να μετατρέψει τη στέγαση από θεμελιώδες κοινωνικό δικαίωμα σε απρόσιτη πολυτέλεια για τη μεγάλη πλειοψηφία των πολιτών. Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία της Eurostat, η Ελλάδα κατέχει μια θλιβερή ευρωπαϊκή πρωτιά, καθώς περισσότερο από το 26,4% του πληθυσμού δαπανά πάνω από το 40% του διαθέσιμου μηνιαίου εισοδήματός του αποκλειστικά για την κάλυψη του κόστους στέγασης (όταν ο ευρωπαϊκός μέσος όρος περιορίζεται μόλις στο 7,7%). Παράλληλα, το ράλι των ενοικίων —με αυξήσεις που αγγίζουν το 30% την τελευταία τετραετία— σε συνδυασμό με τη ραγδαία υποχώρηση των ποσοστών ιδιοκατοίκησης κατά 4,5 ποσοστιαίες μονάδες, δοκιμάζουν σκληρά τις αντοχές των ελληνικών νοικοκυριών.

Μέσα σε αυτό το δύσκολο περιβάλλον, η έκδοση της Κοινής Υπουργικής Απόφασης (ΦΕΚ Β' 3058/02.06.2026) για το πρόγραμμα «Ανακαίνιση Κατοικίας» ορθώς θέτει ως στόχο την ενίσχυση του διαθέσιμου στεγαστικού αποθέματος. Ωστόσο, σε μια περίοδο τόσο βαθιάς κοινωνικής πίεσης, κάθε κυβερνητικό πρόγραμμα οφείλει να διέπεται από μια απαράβατη γενική αρχή: **να λειτουργεί συνεκτικά, δίκαια και ολιστικά, συμβάλλοντας στο να κλείσει οριστικά ο κύκλος αυτής της στεγαστικής κρίσης.** Η αποσπασματική αντιμετώπιση και οι γραφειοκρατικές αγκυλώσεις ακυρώνουν τον κοινωνικό χαρακτήρα των ίδιων των προγραμμάτων.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η περίπτωση τρίτεκνου πατέρα, με δύο παιδιά φοιτητές, ο οποίος καταθέτοντας την αίτηση για το πρόγραμμα διαπίστωσε ότι δεν του αναγνωρίζονται τα ευεργετήματα (μόρια, βαθμολογία) της τριτεκνίας, παρά και το άρθρο 20 του πρόσφατα ψηφισμένου νόμου 5223/25 που αναφέρεται στην διατήρηση ισοβίως της τριτεκνικής ιδιότητας και των δικαιωμάτων που απορρέουν από αυτή.

Επιπλέον, η περίπτωση αυτή έρχεται σε ευθεία αντίθεση με το πνεύμα και το γράμμα του βασικού νομοθετικού πλαισίου προστασίας των τριτέκνων. Συγκεκριμένα, ο Νόμος 3454/2006 (ΦΕΚ Α' 75) «Ενίσχυση της οικογένειας και λοιπές διατάξεις» ορίζει ρητά στο άρθρο του για τον ορισμό και τα δικαιώματα των τριτέκνων ότι:

«Τα τέκνα προστατεύονται και απολαμβάνουν τα δικαιώματα των τέκνων τριτέκνων [...] εφόσον είναι άγαμα και δεν έχουν συμπληρώσει το εικοστό τρίτο (23ο) έτος της ηλικίας τους ή

σπουδάζουν σε αναγνωρισμένες σχολές τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και αναγνωρισμένα εκπαιδευτικά ιδρύματα της ημεδαπής ή της αλλοδαπής [...] και δεν έχουν συμπληρώσει το εικοστό πέμπτο (25ο) έτος της ηλικίας τους».

Η υφιστάμενη ΚΥΑ παραγνωρίζει τόσο τη νομοθετική αυτή πρόβλεψη όσο και την κοινωνική πραγματικότητα. Λόγω της αυστηρής ηλικιακής ερμηνείας της «εξάρτησης», ένας έγγαμος με τρία παιδιά βλέπει το ανώτατο εισοδηματικό του κριτήριο (το οποίο ορίζεται στις 45.000 € προσαυξημένο κατά 5.000 € ανά εξαρτώμενο τέκνο) να μειώνεται βίαια, καθώς η προσαύξηση των 5.000 € ανά τέκνο αφαιρείται αυτόματα με την ενηλικίωση, παρά το γεγονός ότι το παιδί σπουδάζει.

Με τον τρόπο αυτό, η οικογένεια υφίσταται διπλό πλήγμα: από τη μία πλευρά χάνει την εισοδηματική προσαύξηση των 5.000 € στο κριτήριο ένταξης, και από την άλλη στερείται το δικαίωμα της επιπλέον κοινωνικής επιδότησης του προγράμματος. Η περίοδος των σπουδών των παιδιών αποτελεί αποδεδειγμένα την οικονομικά πιο δυσβάσταχτη φάση για μια πολυμελή οικογένεια, η οποία επιβαρύνεται με δυσανάλογα έξοδα (διπλά ενοίκια, καθημερινή διαβίωση, μετακινήσεις) εν μέσω γενικευμένης ακρίβειας. Το να αντιμετωπίζεται ένα παιδί-φοιτητής ως μη εξαρτώμενο επειδή ξεπέρασε το 23ο έτος (αλλά βρίσκεται εντός του νόμιμου ορίου των σπουδών του έως το 25ο έτος), αποτελεί κατάφορη αδικία.

Αν θέλουμε πράγματι να κλείσει ο κύκλος της στεγαστικής κρίσης, η Πολιτεία οφείλει να ευθυγραμμίζει τις δράσεις της με τις εγγυήσεις του Ν. 3454/2006, διατηρώντας ακέραια τα δικαιώματα και τα εισοδηματικά όρια των τριτέκνων στην κορύφωση των οικογενειακών τους βαρών.

Κατόπιν των ανωτέρω,

Ερωτάσθε κ. Υπουργοί

1. Προτίθεστε να προχωρήσετε σε άμεση τροποποίηση/συμπλήρωση του Άρθρου 3 της ΚΥΑ (ΦΕΚ Β' 3058/2026), ώστε στην περίπτωση των τρίτεκνων οικογενειών, εφόσον τα τέκνα είναι αποδεδειγμένα σπουδαστές/φοιτητές, να διατηρείται κανονικά η εισοδηματική προσαύξηση των 5.000 € ανά τέκνο στο βασικό κριτήριο των 45.000 €, καθώς και η τριτεκνική ιδιότητα για την επιπλέον επιδότηση, έως και τη συμπλήρωση του 25ου έτους της ηλικίας τους, σύμφωνα με τον Ν. 3454/2006;

2. Με ποιο τρόπο σκοπεύετε να θεσμοθετήσετε τη γενική αρχή ότι κάθε στεγαστικό και αναπτυξιακό πρόγραμμα (όπως το «Ανακαίνιση Κατοικίας») θα εντάσσεται σε ένα ενιαίο, εθνικό σχέδιο με διευρυμένα, δίκαια κοινωνικά κριτήρια, με σκοπό την οριστική και συνολική έξοδο από τη στεγαστική κρίση που πλήττει τη χώρα;

Ο Ερωτών Βουλευτής

Φραγκίσκος Παρασύρης